56. pabrėžia, kad reikia teikti pirmenybę politinių partijų raidos, teminių politinių grupių dalyvavimo Nacionalinėje asamblėjoje, pilietinės visuomenės ir žiniasklaidos rėmimui; mano, kad tarptautinė bendruomenė yra įsipareigojusi visiškai arba iš dalies finansuoti rinkimams skirtą biudžetą ir teikti paramą norint įgyvendinti visas Afganistano rinkimų teisės nuostatas, įskaitant su kandidatų tikrinimu susijusias nuostatas;

57. turėdamas mintyje artėjančius prezidento ir parlamento rinkimus, kurie Afganistane turėtų vykti atitinkamai 2009 m. ir 2010 m., ragina Komisiją ir Afganistano vyriausybę toliau skatinti moterų politinės emancipacijos veiklą, ypač regionuose, ir skirti jai tinkamą finansavimą, atsižvelgiant į tai, kad pastaruosiuose provincijų tarybų rinkimuose trūko kandidačių, kurios būtų galėjusios užimti provincijų tarybose moterims numatytas 124 vietas;

58. mano, kad Komisija turi didinti kovai su prekyba narkotikais skiriamus išteklius, ir rekomenduoja paramos teikėjų bendruomenei dėti visas pastangas, kurių reikia norint užtikrinti, jog pakaitinės kultūros duotų augintojams užtektinai pajamų ir leistų jiems visiems laikams atsisakyti aguonų auginimo;

59. primena savo 2007 m. spalio 25 d. rekomendaciją Tarybai dėl opijaus gamybos Afganistane medicininiais tikslais ([1]), kurioje, atsižvelgiant į integruotąsias vystymosi programas, prieštaraujama fumigacijai, siekiant naikinti aguonų laukus Afganistane, ir siūloma Parlamento pagalba svarstant galimybes įgyvendinti mokslinį bandomąjį projektą „Aguonų auginimas medicininiais tikslais“;

*
* *

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, taip pat Afganistano Islamo Respublikos vyriausybei ir parlamentui.

Direktyvos 2002/73/EB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo įsidarbinimo, profesinio mokymo, pareigų paaukštinimo ir darbo sąlygų atžvilgiu perkėlimas ir taikymas

P6_TA(2009)0024

2009 m. sausio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Direktyvos 2002/73/EB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo įsidarbinimo, profesinio mokymo, pareigų paaukštinimo ir darbo sąlygų atžvilgiu perkėlimo ir taikymo (2008/2039(INI))

(2010/C 46 E/13)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 16 d. Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros ([1]),

([1]) OL C 263 E, 2008 10 16, p. 651.
([1]) OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

2009 m. sausio 15 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/73/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 76/207/EEB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo įsidarbinimo, profesinio mokymo, pareigų paaukštinimo ir darbo sąlygų atžvilgiu ([1]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A6-0491/2008),

A. kadangi EB sutartyje įtvirtinti demokratijos ir teisinės valstybės principai leidžia teisės aktų leidėjui stebėti, kaip įgyvendinami jo priimti teisės aktai,

B. kadangi Parlamento, kaip vieno iš teisės aktų leidėjo, užduotis, susijusi su stebėjimu, kaip įgyvendinama Direktyva 2002/73/EB, sudėtinga dėl per menkos Komisijos pateikiamos informacijos; kadangi dėl tos priežasties nacionalinių parlamentų kompetentingiems komitetams ir lygybės institucijoms nusiųsti raštai, kuriuose prašoma informacijos, ir atsakymai gauti iš 27 nacionalinių parlamentų asamblėjų ir 16 lygybės institucijų,

C. kadangi Direktyva 2002/73/EB yra svarbus etapas siekiant moterų ir vyrų lygybės ir naikinant diskriminaciją dėl lyties visoje visuomenėje,

D. kadangi Direktyvoje 2002/73/EB apibrėžta tiesioginė diskriminacija, netiesioginė diskriminacija ir seksualinis priekabiavimas, draudžiama moterų diskriminacija dėl nėštumo ar motinystės atostogų ir numatoma teisė grįžti į ta patį darbą arba lygiavertes pareigas po motinystės atostogų arba po tėvystės ar įvaikinimo atostogų, kai tokias teises pripažįsta valstybės narės,

E. kadangi valstybės narės prisiėmė nemažai įsipareigojimų perkeldamos Direktyvą 2002/73/EB iki 2005 m. spalio 5 d., tame tarpe:

— paskirti instituciją ar institucijas, kurių kompetencija apimtų vyrų ir moterų vienodų galimybių skatinimą, analizavimą, stebėjimą ir palaikymą,

— skatinti socialinių partnerių socialinį dialogą, siekiant vienodo požiūrio skatinimo, įskaitant tokias priemones kaip darbo vietose taikomos praktikos stebėjimas, kolektyvinės sutartys ir kt.,

— skatinti dialogą su atitinkamomis NVO, siekiant skatinti vienodo požiūrio principą,

— planuotai ir sistemingai skatinti vienodą požiūrį darbo vietose, pvz., pateikiant ataskaitas apie lygybę bendrovėje, kuriose pateikiama informacija apie vienodą požiūrį į vyrus ir moteris,

— taikyti veiksmingas priemones, kad būtų užtikrintos tikros sankcijos dėl direktyvos pažeidimų, kai kompensacija aukoms negali būti apribojama iš anksto nustatant aukščiausią ribą, išskyrus vos kelis atvejus,

— užtikrinti, kad asmenys, palaikantys diskriminacijos dėl lyties ir priekabiavimo aukas, turėtų gauti tokią pat apsaugą nuo neigiamo elgesio,

([1]) OL L 269, 2002 10 5, p. 15.

— kas ketverius metus teikti ataskaitas Komisijai apie priemones, kurių imtasi teikiant specialių lengvatų tos lyties atstovams, kurių yra per mažai profesinėje veikloje, taip pat apie tokių priemonių įgyvendinimą,

— užtikrinti, kad būtų pataisytos arba paskelbtos niekinėmis direktyvą pažeidžiančios sutarčių ar susitarimų nuostatos,

F. kadangi dėl to, kad lėtai arba prastai įgyvendinama Direktyva 2002/73/EB, yra pavojus, kad nebus pasiekti Lisabonos strategijos tikslai ir nebus išplėtotas visas Sąjungos socialinis ir ekonominis potencialas,

G. kadangi daugelis valstybių narių susidūrė su kliūtimis perkeldamos Direktyvą 2002/73/EB, ypač savo teisės aktuose nustatydamos specifines ir atitinkamas lyčių lygybės didinimo ir diskriminacijos, susijusios su įsidarbinimu, profesiniu mokymu, pareigų paaukštinimu ir darbo sąlygomis, mažinimo priemones,

H. kadangi reikėtų atsižvelgti į lyčių aspekto integravimą šiose srityse,

I. kadangi kitose socialinėse ir politikos srityse lyčių diskriminacija didėja dėl išliekančio atotrūkio tarp lyčių darbo užmokesčio, ypač tarp vadinamųjų moteriškų ir vyriškų ekonomikos sektorių,

J. kadangi moterų ekonominis savarankiškumas būtinas siekiant emancipacijos, todėl darbo vietos, kuriose užtikrinamos jų teisės, yra asmeninio tobulėjimo ir socialinės įtraukties garantija, ir dėl to reikėtų tobulinti teisės aktus dėl požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo,

1. ragina Komisiją atidžiai stebėti, kaip perkeliama Direktyva 2002/73/EB ir kaip laikomasi teisės aktų, kurie priimami dėl tokio perkėlimo, taip pat toliau daryti spaudimą valstybėms narėms; pabrėžia poreikį suteikti pakankamų išteklių šiems tikslams pasiekti;

2. prisimena Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 34 punktą, visų pirma Tarybos įsipareigojimą raginti valstybes nares sudaryti ir viešai paskelbti lenteles, kuriose pateikiami duomenys apie direktyvų ir nacionalinių perkėlimo priemonių ryšį; mano, kad tokios lentelės palengvintų Komisijos užduotį stebėti Direktyvos 2002/73/EB perkėlimą;

3. pastebi, kad glaudus kompetentingų institucijų nacionaliniuose parlamentuose ir Europos Parlamento bendradarbiavimas stebint lyčių lygybės teisės aktų perkėlimą ir įgyvendinimą paskatintų lyčių lygybės idėjos plitimą tarp politinius sprendimus priimančių institucijų ir piliečių;

4. vertina per trumpą laiką iš nacionalinių parlamentų ir lygybės institucijų gautą didelį skaičių išsamių atsakymų dėl įgyvendinimo padėties ir su tuo susijusių problemų;

5. apgailestauja, kad Europos Parlamentui ir Tarybai dar nepateikta Komisijos ataskaita, kuri turi būti pagrįsta valstybių narių 2005 m. pabaigoje pateikta informacija;

6. apgailestauja, kad į kai kuriuos nacionalinių teisės aktų sistemas nepakankamai aiškiai ir tiksliai įtraukiami tiesioginės ir netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ir seksualinio priekabiavimo apibrėžimai;

2009 m. sausio 15 d., ketvirtadienis

7. yra susirūpinęs, kad keliose valstybėse narėse draudžiamos diskriminacijos taikymo sritis nepakankamai plati, kad atitiktų Direktyvą 2002/73/EB; primena, kad draudžiama diskriminacija paveikia ir viešąjį, ir privatųjį sektorių;

8. apgailestauja, kad kai kurie nacionaliniai teisės aktai pažeidžia veiksmingų, proporcingų ir atgrasančių sankcijų principą, nes nustatomos kompensacijos išmokų ar atlyginimo diskriminacijos aukoms aukščiausios ribos;

9. atkreipia dėmesį į tai, kad mažiau palankus požiūris į moteris, susijęs su nėštumu ar motinystės atostogomis, yra diskriminacija; apgailestauja, kad kai kurios valstybės narės aiškiai nepripažino teisės po motinystės atostogų grįžti į tą patį darbą ar lygiavertes pareigas;

10. ragina valstybes nares užtikrinti, kad visos Direktyvos 2002/73/EB nuostatos būtų visiškai, teisingai ir veiksmingai perkeltos ir tinkamai įgyvendinamos;

11. džiaugiasi valstybių narių, kurios išplėtė ar sugriežtino Direktyvos 2002/73/EB reikalavimus, pastangomis, ypač tomis iniciatyvomis, pagal kurias naujuose visuomenės sektoriuose pradėta taikyti apsauga nuo diskriminacijos;

12. prašo valstybių narių imtis veiksmų paraginti darbdavius kurti darbo sąlygas, kuriomis užkertamas kelias seksualiniam priekabiavimui ir priekabiavimui dėl lyties, ir nustatyti specialias procedūras, kuriomis būtų užkertamas kelias tokiam elgesiui;

13. primygtinai ragina valstybes nares vystyti Direktyvoje 2002/73/EB numatytų institucijų, kurios skatintų lyčių lygybę ir vienodas moterų bei vyrų galimybes, gebėjimus ir užtikrinti, kad joms būtų skiriama pakankamai išteklių, ir primena direktyvoje nustatytą reikalavimą užtikrinti tokių institucijų savarankiškumą;

14. pastebi skirtingą požiūrį į Direktyvos 2002/73/EB 8a straipsnio, kuriame pabrėžiamas valstybių narių poreikis bendradarbiauti ir keistis gerąja patirtimi, įgyvendinimą; tiki, kad ir Komisijos nacionalinių lyčių lygybės institucijų tinklas, ir „Equinet“ – svarbios priemonės stiprinant tokį bendradarbiavimą ir skatinant vienodą Bendrijos teisės įgyvendinimą vienodo požiūrio į moteris ir vyrus srityje;

15. džiaugiasi Komisijos ketinimu 2009 m. atlikti lygybės institucijų organizavimo tyrimą; kviečia Komisiją ir valstybes nares įvertinti ES piliečių žinių apie lygybės institucijų siūlomas paslaugas lygį ir pradėti informacijos kampanijas, siekiant, kad tokios institucijos būtų geriau žinomos;

16. atkreipia dėmesį į žemą teisių, suteikiamų pagal Direktyvą 2002/73/EB išmanymo lygį tarp moterų, kurį rodo mažas skaičius bylų ir pateiktų skundų dėl lyčių lygybės; ragina valstybes nares, profesines sąjungas, darbdavius ir NVO sustiprinti savo pastangas informuoti moteris apie galimybes, kuriomis gali naudotis diskriminacijos aukos pagal nuo 2005 m. galiojančius nacionalinius teisės aktus;

17. pastebi ribotą diskriminacijos aukų pasitikėjimą teismine apsauga; ragina valstybes nares užtikrinti, kad suteikta pagalba būtų nepriklausoma, stiprinti garantijas diskriminacijos aukoms ir numatyti teisminę apsaugą asmenims, kurie gina Direktyvos 2002/73/EB saugomą asmenį ar liudija tokio asmens vardu;

18. ragina Komisiją ištirti, ar valstybės narės užtikrina, kad aukoms ir asociacijoms bei organizacijoms, kurios teisėtai suinteresuotos laikytis Direktyvos 2002/73/EB, nesudaromos teisinės ar kitokios kliūtys (pvz., pernelyg trumpi terminai) pradėti teismo procesą dėl pažeidimų, susijusių su apsaugos nuo diskriminacijos taisyklėmis ir lygiomis teisėmis, arba reikalauti patenkinti visus pagal Direktyvą 2002/73/EB numatytus atitinkamus aukų reikalavimus vykstant kitoms administracinėms procedūroms;

19. pripažįsta teigiamą poveikį diskriminacinės praktikos, apie kurią galima sužinoti glaudžiai bendradarbiaujant lygybės institucijoms ir darbo inspekcijoms, egzistavimo prevencijai ir vertinimui; ragina valstybes nares primygtinai reikalauti, kad darbo inspekcijos būtų mokomos apie naują atsakomybę, atsiradusią perkėlus Direktyvą 2002/73/EB, taip pat apie naujai sukurtas priemones, pvz., įrodinėjimo naštos perkėlimą;

20. pabrėžia svarbų NVO vaidmenį teikiant pagalbą diskriminacijos aukoms; prašo viešųjų institucijų skirti lėšų tarpininkavimo ir pagalbos projektams, kuriuos vykdyti yra sudėtingiau nei platinimo kampanijas;

21. pabrėžia patikimų, palyginamų ir prieinamų kiekio ir kokybės rodiklių, taip pat statistinių duomenų pagal lytis svarbą užtikrinant direktyvos įgyvendinimą ir tolesnius susijusius veiksmus; ragina lygybės institucijas sustiprinti savo pastangas atliekant nepriklausomus tyrimus, skelbiant nepriklausomas ataskaitas ir teikiant rekomendacijas su diskriminacija susijusiais klausimais; primena Europos lyčių lygybės instituto, kuriam patikėta užduotis rinkti ir analizuoti informaciją apie lyčių lygybę, vaidmenį didinant ES piliečių išmanymą lyčių lygybės klausimu ir kuriant metodines priemones, skirtas lyčių lygybės aspekto įtraukimui remti;

22. nurodo, kad būtina plėtoti socialinių partnerių dialogą siekiant skatinti taikyti vienodo požiūrio principą atliekant įmonių praktikos, kolektyvinių sutarčių pasirašymo, elgesio kodeksų sudarymo, keitimosi gerąja patirtimi ir praktika ir jų tyrimų stebėseną;

23. kviečia valstybes nares raginti darbdavius reguliariai teikti darbuotojams ir jų atstovams informaciją atsižvelgiant apie moterų ir vyrų lygių teisių principo laikymąsi;

24. kviečia valstybes nares raginti darbdavius reguliariai teikti darbuotojams ir jų atstovams informacijos su lytimis susijusiais klausimais;

25. atkakliai tvirtina, kad reikia kurti nacionalinius mechanizmus, kuriais siekiama stebėti lygaus užmokesčio ir grįžimo į darbą po motinystės, tėvystės arba po šeimos narių priežiūros atostogų principo įgyvendinimą;

26. pažymi, kad darbo užmokesčio atotrūkis išlieka, nes moterų uždarbis vidutiniškai 15 proc. mažesnis nei vyrų; nurodo, kad 2000–2006 m. šis atotrūkis sumažėjo tik 1 proc., o vadovaujamas pareigas einančių moterų vis dar žymiai mažiau nei vyrų; atkakliai tvirtina, kad reikia kurti nacionalinius mechanizmus, kuriuos taikant būtų siekiama stebėti, kaip taikomas lygaus užmokesčio principas, ir ragina Komisiją šiuo tikslu atnaujinti paramos priemonių planavimą deramai atsižvelgiant į subsidiarumo principą;

2009 m. sausio 15 d., ketvirtadienis

27. pabrėžia, kad reikia skatinti iniciatyvas, kurios padeda bendrovėse kurti ir įgyvendinti žmogiškųjų išteklių politiką ir teigiamas lyčių lygybę skatinančias priemones; kviečia valstybes nares rekomenduoti įmonėms kurti ir diegti lygybės bendrovėse planus ir skatinti lyčių pusiausvyrą tarp vadovaujančių ir sprendimus priimančių darbuotojų;

28. primena valstybėms narėms, kaip svarbu kuriant ir įgyvendinant įstatymus aktyviai įgyvendinti lyčių lygybės ir šeimos bei darbo suderinimo aspektą;

29. pabrėžia, kad reikia įveikti specifines su vienodomis galimybėmis mokytis ir naudotis darbo rinka susijusias kliūtis, su kuriomis susiduria moterys ir merginos su negalia ir vaikų su negalia turintys tėvai, ir kad priemones reikia pritaikyti prie konkrečių šių grupių poreikių ir siekio įtraukti lyčių aspektą į visas politikos sritis;

30. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia užtikrinti didesnį lankstumą suteikiant tėvams, ypač turintiems neįgalių vaikų, vaiko priežiūros atostogas;

31. ragina valstybes nares taikant tikslines priemones panaikinti nuo mokyklos prie mokymosi ir nuo mokymosi prie profesinio gyvenimo pereinančių merginų ir jaunų moterų diskriminaciją, kai po mokymosi pereinama į darbo rinką ir po vaikų ar giminių priežiūros atostogų grįžtama į darbo rinką; pabrėžia, kad reikalingos viešosios vaikų priežiūros, slaugos ir vyresnio amžiaus žmonių priežiūros paslaugos; atkreipia valstybių narių dėmesį į jų įsipareigojimus, prisiimtus šiais klausimais per 2002 m. Barselonos Vadovų Tarybos susitikimą;

32. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, nacionaliniams parlamentams ir nacionalinėms lygybės institucijoms.

Padėtis Gazos ruože

P6_TA(2009)0025

2009 m. sausio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Gazos ruože

(2010/C 46 E/14)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Artimųjų Rytų, ypač 2006 m. lapkričio 16 d. rezoliuciją dėl padėties Gazos ruože ([1]), 2007 m. liepos 12 d. rezoliuciją dėl Artimųjų Rytų ([2]), 2007 m. spalio 11 d. rezoliuciją dėl humanitarinės padėties Gazoje ([3]) ir 2008 m. vasario 21d. rezoliuciją dėl padėties Gazos ruože ([4]),

— atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos 1967 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją 242 (S/RES/242(1967)), 1973 m. spalio 22 d. rezoliuciją 338(S/RES/338(1973)) ir 2009 m. sausio 8 d. rezoliuciją 1860 (S/RES/1860(2009)),

— atsižvelgdamas į 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ketvirtąją Ženevos konvenciją dėl civilių apsaugos karo metu,

([1]) OL C 314 E, 2006 12 21, p. 324.
([2]) OL C 175 E, 2008 7 10, p. 579.
([3]) OL C 227 E, 2008 9 4, p. 138.
([4]) Priimti tekstai, P6_TA(2008)0064.